

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci žalobcu: **Ing. E. P.**, narodený X., bytom B., S. č. X. R., proti žalovanej: **Mestská časť Bratislava - Ružinov**, so sídlom Bratislava, Mierová č. 21, o úhradu za sociálne služby, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 9. novembra 2010, č. k. 3S/88/2008-25, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 9. novembra 2010, č. k. 3S/88/2008-25, **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 9. novembra 2010, č.k. 3S/88/2008-25, podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia z 28. apríla 2008 číslo P,B 2008/11486-2/ABE, ktorým žalovaná zamietla odvolanie žalobcu a potvrdila rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu Ružinovský domov seniorov, Bratislava, Sklenárova č. 14 z 19. marca 2008, č. j. soc. 267/2004, o povinnosti platiť úhradu za sociálne služby v celom rozsahu v zmysle § 103 ods. 6 zákona č. 195/1998 Z.z. o sociálnej pomoci v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnej pomoci“).

Súd prvého stupňa po preskúmaní zákonnosti a postupu rozhodnutia správneho orgánu podľa piatej časti tretej hlavy OSP dospel k záveru, že žalovaná rozhodla na základe dostatočne zisteného skutkového stavu a v súlade s § 103 ods. 6 zákona o sociálnej pomoci.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol s poukazom na § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnému žalovanému nepriznal náhradu trov konania.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie. Namietal, že súd prvého stupňa bol uvedený do omylu, lebo žalovaná rozhodla o jeho povinnosti platiť úhradu za poskytovanie sociálnej služby v jej zariadení vo výške 1 860 Sk a na jej zaplatenie má trvalý platobný príkaz. Tiež pokladá za účelové klamstvo tvrdenie Ružinovského domova seniorov o nereagovaní na výzvy, lebo s ním viedol rozsiahlu dokumentáciu. Preto žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žiadala napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 250s OSP) bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 OSP v spojení s § 250ja ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 103 ods. 6 zákona o sociálnej pomoci ak občan, od ktorého sa požaduje úhrada za poskytnuté sociálne služby, neoznámí v lehote uvedenej v odseku 2 výšku svojich príjmov a hodnotu majetku, neohlási zmeny v ich výške ani zmeny v rodinných pomeroch a majetkových pomeroch, ktoré sú rozhodujúce na určenie úhrady za poskytnuté sociálne služby, príslušný orgán, obec, samosprávny kraj alebo zariadenie sociálnych služieb zriadené ako rozpočtová organizácia alebo príspevková organizácia rozhodne o povinnosti tohto občana platiť úhradu za poskytnuté sociálne služby v celom rozsahu.

Podľa § 250i ods. 1 prevej vety OSP pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

Uvedené ustanovenie zákona o sociálnej pomoci v časti „Povinnosti a zodpovednosť občanov v oblasti sociálnej pomoci“ upravuje povinnosť občana, ktorému sa poskytuje sociálna služba, aby oznámil v lehote ôsmich dní od doručenia výzvy poskytovateľa sociálnej pomoci rozhodujúce skutočnosti, ktoré majú vplyv na výšku úhrady za poskytnuté sociálnej služby. Sankciou za nesplnenie tejto oznamovanej povinnosti občana je oprávnenie poskytovateľa sociálnej služby rozhodnúť o uložení povinnosti občana zaplatiť úhradu za poskytnuté sociálne služby v celom rozsahu.

Z obsahu administratívneho spisu odvolací súd zistil, že rozhodnutím z 1. júna 2004, č. j. Soc. 267/2004 Ružinovský dom seniorov Bratislava rozhodol o povinnosti žalobcu platiť za poskytovanie starostlivosti v časti penzión pre dôchodcov úhradu spolu v sume 2 775 Sk mesačne. Vzhľadom na príjem a majetok žalobcu určil platiť zníženú úhradu za poskytovanú starostlivosť vo výške 1664 Sk mesačne počnúc dňom 1. júna 2004. Od 1. júla 2004 bola táto suma zvýšená na 1 860 Sk mesačne rozhodnutím z 1. júla 2004 č. j. Soc. 267/2004.

Ružinovský dom seniorov Bratislava vyzýval žalobcu, aby v lehote ôsmich kalendárnych dní od doručenia výzvy splnil oznamovaciu povinnosť v zmysle § 103 ods. 6 zákona o sociálnej pomoci, a to v priebehu roku 2007 päťkrát, posledný krát 28. novembra 2007, s upozornením na následky nesplnenia povinnosti platiť úhradu za poskytované sociálne služby v plnom rozsahu. Žalovaný poslednú výzvu prevzal 4. decembra 2007, lehota ôsmich dní uplynula 12. decembra 2007.

Ďalej z administratívneho spisu vyplýva, že Ružinovský dom seniorov Bratislava podľa § 40 a § 103 ods. 6 zákona o sociálnej pomoci rozhodnutím zo 17. decembra 2007, č. j. soc. 267/2004-2007 s platnosťou od 1. januára 2008 uložil žalobcovi povinnosť platiť úhradu za poskytované služby v zariadení v celom rozsahu, t.j. vo výške 2 775 Sk mesačne. Na základe odvolania žalobcu z 30. decembra 2007 žalovaná ako druhostupňový správny orgán rozhodnutím z 12. februára 2008 číslo P,B/2008/7514-3/BPE zrušila rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a vec mu vrátila na nové prejednanie a rozhodnutie. Žalovaná vytkla len skutočnosť, že nebol uvedený deň splatnosti celej úhrady za poskytované služby vo výroku rozhodnutia podľa § 47 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len Správny poriadok).

Pri zrušení a vrátení rozhodnutia na nové konanie a rozhodnutie je prvostupňový správny orgán viazaný právnym názorom odvolacieho orgánu (§ 59 ods. 3, veta za podkočiarkou Správneho poriadku), pokiaľ po vydaní rozhodnutia odvolacieho správneho orgánu nenastali nové skutočnosti, ktoré odvolaciemu orgánu neboli známe.

Ružinovský dom seniorov Bratislava rozhodnutím z 19. marca 2008, č. j. soc. 267/2004-2008, v ďalšom konaní žalobcovi s platnosťou od 1. apríla 2008 uložil povinnosť úhrady za sociálne služby, poskytované mu v zariadení Ružinovský dom seniorov v celom rozsahu, t.j. vo výške 2 775 Sk mesačne s tým, že úhrada je za kalendárny mesiac splatná v posledný kalendárny deň príslušného kalendárneho mesiaca.

V konaní o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu z 19. marca 2008, č. j. soc. 267/2004-2008, žalovaná preskúmaným rozhodnutím z 28. apríla 2008 č. P,B 2008/11486-2/ABE rozhodnutie z 19. marca 2008 potvrdila a odvolanie žalobcu zamietla.

Žalobca v správnom konaní a ani v priebehu súdneho konania nepreukázal, že pred rozhodnutím správneho orgánu splnil svoju oznamovaciu povinnosť v zmysle § 103 ods. 6 zákona o sociálnej pomoci s prihliadnutím na ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia. Ružinovský dom seniorov preto mohol rozhodnúť o uložení povinnosti žalobcovi zaplatiť úhradu za poskytnuté sociálne služby v celom rozsahu.

Z uvedených dôvodov sa Najvyšší súd Slovenskej republiky stotožnil s právnym názorom Krajského súdu v Bratislave, že rozhodnutie žalovane zodpovedalo zákonu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vecnú nesprávnosť odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa nezistil, a preto ho podľa § 219 OSP potvrdil.

V odvolacom konaní žalobca nebol úspešný, preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (§ 250k ods. 1 OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. marca 2012

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová